

Δημοσθένης

Δημοκρατίας ο δεινός προστάτης
παντοίους τρόπους πάσκισε να βρει,
Αθήνας Δήμο να τον ανυψώσει
σε ηγεμόνα ποθητό θρονί.
Της γλώσσας λέξεις σύναξε σαν ύλη,
τεχνίτης που χειρίζεται σοφά,
της Αθηνάς το άγαλμα να πλάσσει,
του Παρθενώνα θεία τη θωριά.
Ο λόγος μάχης όπλο θενά γίνεται,
όταν εκείνος γράφει και λαλεί,
του Δήμου η συνέλευση τριήρης,
ρήτορας το πηδάλιο κρατεί!
Η δύναμη του λόγου του μεγάλη,
και γράφοντας και λέγοντας μπορεί
Αθήνας την καρδιά να την πυρώσει,
μ' αλήθειας φως ο νους να φωτιστεί.
Μακεδονίας μέγα τότε δέος
της Σπάρτης και της Θήβας την ισχύ
πολύ την υπερβαίνει και προβάλλει
σαν της ελευθερίας απειλή.
Ελεύθερος να ζεις ή να πεθαίνεις,
του Δημοσθένη διδάγμα λαμπρό,
για Δήμο της Αθήνας ψηφοφόρο,
Ελλάδος ηγεμόνα μισητό!
Φάλαγγα Μακεδονική προβαίνει,
με λόγους πύρινους μόνος αυτός
το δρόμο της να φράξει θα τολμήσει,
ελευθερίας μαχητής στερνός.
Πανέτοιμος το τίμημα πληρώνει
ελευθερίας πατρογονικής,
Σωκρατικό ποτό κι εκείνος πίνει
και του θανάτου βγήκε νικητής.
Την Περσική την Αυτοκρατορία
και Μακεδόνων τη διαδοχή
Ρώμη, σα φρούτο θερινό, θα δρέψει,
με σχήμα του σταυρού θα σταυρωθεί.
Θεοκρατία τότε θα προκύψει,
απρόσμενα και κάπως ξαφνικά,
Ελλάδας μεγαλεία περασμένα,
ελευθερίας είδωλα παλιά.
Του Δήμου κρατερή κυριαρχία,
σαν άρκτος πάλλευκη και πολική,
σε λήθαργο θα πέσει με του χρόνου
την άσωτη φορά, την κυκλική.

Αφύπνιση θα καρτερεί να φέρει
μιας άνοιξης προάγγελμα ξανά,
του Δήμου την καρδιά να την θερμάνει
ρητορικού του λόγου πυρκαγιά.
Αν νέος Δημοσθένης ξεπροβάλει
με δύναμη της γλώσσα θα μπορεί
του λόγου πολυδαίδαλου και πάλι
πασκίζοντας την άκρη να την βρει.
Γραπτός, προφορικός, και παν' απ' όλα
λόγος ο ενδιάθετος καλεί
τον άνθρωπο πολίτης για να γίνει,
με μέτρο αρετής να μετρηθεί.
Με ρητορείας νάμα θα ποτίσει
Δημοκρατίας δέντρο θαλερό,
μέχρι να δει καλύτερα να δέσει
ελευθερίας τον γλυκό καρπό!
Θεοκρατία θα παραμονεύει,
σα σκύλα που φυλάει νεογνά,
το βάρβαρο να δείξει πρόσωπό της,
σε μια του Δήμου παρατιμονιά.
Ο κύκλος της διαδοχής φαντάζει
σαν φαύλος μαστροπός, караδοκει,
τον χρόνο στις κυρίες τον μοιράζει
άνισα και την άλλη προτιμεί.
Αιώνες δίνονται στην Μοναρχία,θεοκρατίας σχήμα που φορεί,Δημοκρατία πάντα
περιμένειχρονάκια λιγοστά να ποριστεί.
Χ. Κ. Ε.